
מֶרֶק אֶהָבָה

LOVE SOUP

כְּכֹל שֶׁאָתָה מִתְקָרֵב / אָתָה רוֹחֵה פְּחוֹת / אָתָה נֶעֱשֶׂה יוֹתֵר / נֶעֱשֶׂה יוֹתֵר אֲנִי /
פְּחוֹת מֵאֶהְבִּי / שֶׁמֶר מֶרְחֵק / הַשָּׂאֵר קְרוֹב אֵלַי.

יוצרים שותפים

שירים: קרן אלקלעי-גוט

לחנים: רועי ירקוני

וידאו־ארט: Delight (שגית גיירמן ויפעת לבני)

כוריאוגרפיה: איריס ארז

עיצוב תפאורה ותלבושות: אילה הירש

בימוי והפקה: דלית זיו

מבצעים

קריאת שירה: קרן אלקלעי-גוט

זמרת: יעל קראוס

נגנים: ישי זומר (גיטרה בס), גליה חי (ויולה), בוריס מרצינובסקי (אקורדיון),

רועי ירקוני (קלידים),

רקדנית: איריס ארז

תודה

תרגום לעברית: יעל גלוברמן, אורית קרוגלנסקי, יעל קראוס, רחל תלמי

הדרכה בהגשת טקסט: נילי דן

ניקוד: עליזה דושניץ

Performed by the Love Soup Company

POETRY: Karen Alkalay-Gut,

MUSIC: Roy Yarkoni

VOCALS: Yael Kraus CHOREOGRAPHY AND DANCE: Iris Erez

VIDEOART: Delight MUSICIANS: Roy Yarkoni, Ishay Sommer,

Galia Hai, Boris Martzinovsky

DIRECTION AND PRODUCTION: Dalit Ziv

Evil night

leaving me
with such dreams
a weave of loss
and light
softness
that blinds
my eyes
evil
night

לִילָה רָע
מְשָׁאִיר אֹתִי
עִם חִלּוּמוֹת כְּאֵלֶּה.
קוֹרֵי אֶבֶדּוֹ
וְרֵד
שֶׁמְסַמָּח אֹתִי
הוּא, לִילָה רָע

I don't know who

to turn to now
that you
have turned away

לא יודעת למי לפנות
לאחר שהפנית גבך.

Re
turn I say
always saw life
as a cycle
while you
with your arrow
want only
progress
a linear
direction

תפנה אלי.
תמיד רחיתי את
החיים כמחזור
כשאתה עם החץ שלך
רוצה רק
קדמה,
כאן לינארית.

I want to hear it again

what you said then
about always
loving me

אֲנִי רוֹצֵה לְשָׁמַע אֶת זֶה
שׁוּב
מָה שֶׁאָמַרְתָּ לִּי
שֶׁתִּחַבֵּב אוֹתִי תָּמִיד

just for the memory
I want to hear it

לֹא רַק לְמִזְכָּרָת
אֲנִי רוֹצֵה לְשָׁמַע אֶת זֶה

even though I know that
we never will lie
together
until we die.

לְמֵרֹת שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַת
שֶׁלֹּא נִדְעַ
זוֹ אֶת זֶה
עַד יוֹם מוֹתָנוּ

EPILOGUE

How did we get into this lover's fight?
All night you push, I resist, wishing
we were sleeping our separate sleeps
in that warm bed you brought with you
to my place. By dawn this waste of love
seals my heart and with the sun I love you
not at all. You point a knife to your chest
but the investment is lost.
After a month someone comes for the bed.

אֵיךְ נִכְנָסְנוּ לְרִיב כְּזֶה שֶׁל אֲהַבָּה?
כָּל הַלַּיְלָה אַתְּ תוֹקֶפֶת, אֲנִי הוֹדֵר,
מִיַּחַל שֶׁבְקָרוֹב נִישֹׁן יַחַד בְּנִפְרָד
בְּמַטָּה הַחֹמָה שֶׁהִבֵּאת לְבֵיתִי.
עַד הַשָּׁחַר בְּזִבּוֹז אֲהַבָּה
חוֹתֵם אֶת לִבִּי, וְעִם הַשָּׁמֶשׁ אֲנִי
לֹא רוֹצֵה אוֹתָךְ כְּלָל.
אַתְּ מְכַוֶּנֶת סָכִין לְחֹזֶךְ
אֲבָל הַהִשְׁקָעָה אֲבוֹדָה.

אֲחֵרֵי חֹדֶשׁ בָּאִים לְפָנֶיךָ אַתְּ הַמַּטָּה.

STILL

There was a moment you should
have touched me – one moment alone
in both our lives –
you know that moment,
even now
wonder if

זוכר את הרגע
כמעט ב' נגעת
רק רגע אחד
היינו אז יחד
הרגע עבר ולא חזר
אלו רק...

SWEET

How sweet of you to notice
my agony, my dear, how
kind of you to inquire again.

כַּמָּה מְתוּקָה שֶׁשָּׂאַלְתָּ
עַל יְגוֹנִי,
חֲמוּד.

We will leave it
at that, of course.

נֶחְמַד שְׂשׁוּב
שְׁחַתְּ לֵב.

Even I
have my
limit
of pain.

נֶעֱזֵב אֵת זֶה כְּדֹ.
בְּרוּר.

אֶפְלוּ לְכַאֵב שְׁלִי יֵשׁ סֵר.

Once,
mid love-making,
I remembered how,
even the great passion,
of my parents,
did not save them,
from dying slowly,
separately,
in the hands of strangers,

בֵּיו זְרוּעוֹתַיִךְ אֲז
פְתָאוֹם נִזְכַּרְתִּי אִיד אֶפְלוּ
תְּשׁוּקָתָם שֶׁל הוֹרֵי
לֹא הִצִּילָה אוֹתָם
מִן הַמּוֹת הָאֵטִי, לְבֵד
בְּזְרוּעוֹת זָרִים

café

Amazing how some insignificant café
emerges in your memory, some night
when insomnia has gripped you and you know
you're not going to be any good for that big day ahead.
Tonight there is an old olive tree shading the street
and a tiny table rickety on the cobblestones
with two cups of splashing coffee,
and the mood makes for a dreamy contented sleep
even as the coffee keeps you alert, worrying what
the source of this memory really is

מְדָהִים אֵיךְ בֵּית קַפֵּה שְׁאִין לוֹ מִשְׁמַעוֹת
עוֹלָה בְּזִכְרוֹנְךָ לֵילָה אֶחָד
בְּעוֹד שְׁנֵהָךְ נוֹדְדָת וְאַתָּה מֵבִין
שְׁאִין לָךְ שׁוֹם סְכוּי
מוֹל הַיּוֹם הָעוֹלָה.
הַלַּיְלָה עַם מַצֵּל עַל הָרְחוֹב
וְשִׁלְחָו קֶטַן מִתְנוֹדֵד, רְעוּעַ,
וְעָלְיוֹ שְׁנֵי סַפְלֵי קַפֵּה,
נִתְזָו עַל הַמְדַרְכָּה,
מִין תְּחוּשָׁה שֶׁשֶׁקֶעֶת בְּחִלּוֹם
גַּם אִם הַקַּפֵּה שׁוֹמֵר אוֹתָךְ עַר

תוֹהָה מָה בְּעֵצֶם מְקוֹר הַזְכָּרוֹן בְּאַמֶּת

What do we owe each other in the game of love,
What do we owe ourselves
and what choice do we
have -- so many people
in bed with us,
like Russian dolls
one mother inside the other,
or action shots on low speed film
endless shadows seeming
to move as one.

מה אֲנַחְנוּ חִיבִים זֶה לָזוֹ בַּמְשִׁיחַ הָאֲהָבָה,
מה אֲנַחְנוּ חִיבִים לְעַצְמָנוּ,
וְאִיזוֹ בְּרָרָה יֵשׁ –
כֹּל־כֵּךְ הִרְבָּה אֲנָשִׁים אֲחָנוּ בַּמֶּטָח
כְּמוֹ בְבוֹת רוֹסְיוֹת.
אָמָּא בְּתוֹךְ אָמָּא בְּתוֹךְ אָמָּא
אוֹ קֵטְעֵי פֶעֱלָה בְּסֶרֶט אֲטִי
אִינְסוֹר דְּמִיּוֹת מְטֹשְׁטֹשׁוֹת.
נְעוֹת כְּאֲחָת.

On this night I dream we accompany our child
to the ritual baths, built
deep into the ground, below the vision
of those involved in daily life. So none
unschooled in congress
can see the lovers in their profound
rites, examining their bodies,
learning nakedness,
immersion.

I awake to the stroke of a hand,
move my body flush to my old man.

ובְּלֵילָה הַזֶּה אֲנִי חוֹלְמָת שְׁאֲנַחְנוּ מְלוּיִם אֶת יַלְדֹתֵנוּ
לְמִקְוֹאוֹת הַכְּרוּיִים
עִמָּךְ בְּאֲדָמָה, מִסְתָּרִים מֵעֵינַי אֲלֵה
הַשְּׂקוּעִים בְּחַיֵּי הַיּוֹמִיּוֹם,
כִּד שְׁמַי שְׁאִינְנוּ אֲמֹן עַל יְחָסִים,
לֹא יוֹכֵל לְרֹאוֹת אֶת הָאוֹהֲבִים בְּטַקְסִיהֶם הַקְּדוּשִׁים,
לוֹמְדִים אֶת גּוֹפֵם, אֶת עִרְפֹם
בְּטַבִּילָה.

אֲנִי מִתְעוֹרָרָת מִמַּגַּע יָד מְלֻטָּפָת,
מִקְרָבָת אֶת גּוֹפִי לְאִישׁ שְׁלִי.

What wisdom can we leave our children about love.
It is our generation which first exposed
our sores to the air, formed elegant tattoos
from our scars, wrenching joy from pain
that danger shows. We are sitting in the café,
watching our daughters walk past the men
they might have loved and meeting
mirrors of their misery, those
who cannot give them joy,
and making the wrong men
miserable.

מה נוכל לספר לילדינו אודות האהבה?
הדור שלנו הוא שחשף לראשונה את
פצעינו לאור, עצב מצלקות
קעקועים נאים, סחט חדה מכאב
שרואים רק ברגעים של סכנה.
אנחנו יושבים בבית הקפה,
מביטים בבנותינו החולפות על פני
גברים שעשויים היו לאהב ופוגשות במקומם
בבואות של אמללותו, אלה שלא יוכלו
לגרום להן אשר, ואת
הגבר הלא נכון
מאמללות.

This woman, whose breasts
tumble from her heart, takes her measure
in another's eye – the greater
he is, the larger the reflection,
and the farther away
the more of herself she sees

And in the evening she makes love
to her own body – washing her hair,
massaging her fingers before
her manicure

אִשָּׁה זוֹ
לָבָה שָׁבוּי בְּתוֹךְ גּוּפָהּ,
עֲצָמָה מוֹדֶדֶת בְּעֵינֵי אֲחֵר.

וְאִם הוּא גָדוֹל
בְּבוֹאָתָהּ מִתְעַצְמָת.
וְכִשְׁהוּא מְחַרְחֵק,
יֹחֵר מֵעֲצָמָה רוֹחֵה.

בְּשָׁעוֹת הַלַּיְלָה מְחַנְנָה
אֲהַבָּה עִם גּוּפָהּ
חוֹפֶפֶת שְׁעָרָהּ
לְשָׁה אֲצַבְעוֹתֶיהָ
לְכַבּוֹד הַמְּנִיקוֹר

Obsessions are easy:
loving someone who doesn't
love back. So pure.
Hitting ball after ball
into an empty court
you don't expect to return

Then it comes back
and the game becomes
complex
almost
impossible

moving, changing,
dangerous.

מה קל יותר מאובססיה:
לאהב את מי שלא משיב אהבה.
כל כך נקי. לחבט כדור
אחר כדור למגרש ריק
בלי לצפות שהוא יחזור

ואז הוא כן חוזר
והמשחק הופך
מרכב
כמעט
בלתי אפשרי,

נע, משתנה,
מסוכן.

A young man in my dream
serves me lentil soup
with a deep smile
I am thrilled to share.
I was hungry and you fed me
pottage, I say, and see
he looks like the boy I loved
many years away,
like the orderly
who cared for my father
with warm gentle hands
those days he was dying.

גבר צעיר בחלומי
נזח לי מרק עדשים
בחיך חם ועמק
שאני שמחה לחלק.
הייתי רעבה והאכלת אותי
מרק, אני אומר, ורוצה
שהוא דומה לילד שאהבתי
במרחק שנים רבות,
לאח שטפל באבי
בימים עדינות וחמות
בימים שנטה למות.

The closer you get
the less you see
the more you become

כְּכֹל שֶׁאַתָּה חֲתָקָרֵב
כִּד אַתָּה רוֹחֵה פְּחוֹת
כִּד אַתָּה יוֹתֵר נִהְיֶה

The more you become me
the less you are
a lover

כְּכֹל שֶׁאַתָּה נִהְיֶה יוֹתֵר אֲנִי
כִּד אַתָּה פְּחוֹת
חֲאַהֵב

Keep your distance
stay near

שְׂמֹר חֲרִיקָה
הִשָּׂאֵר קְרוֹב

What if you fall
into a warm bath
of love soup
and as you lie there, sated,
the soup cools, congeals,
catches you in its clammy
vegetable grasp

ומה אם תפלי
לתוך אמבט חם
של מרק אהבה
וכשאת מוסלת שם שבעה
המרק מתקרר, נקרש,
לופת אותך בירק דביק, פושר?